

та нетипові (творчі). Це дозволяє організувати навчання таким чином, щоб студенти під час вирішення кейсу змогли самостійно виявити проблему, що сприятиме розвитку аналітичних та творчих здібностей та кращому засвоєнню матеріалу, оскільки має місце активне запам'ятовування.

Кейс доцільно формувати таким чином, щоб під час його вирішення студент не тільки міг виявити та проаналізувати проблеми саме господарсько права, але й використати знання з інших дисциплін (теорії права, господарського процесу тощо).

Важливим є застосування науково дослідницьких кейсів, оскільки їх вирішення дозволяє одночасно тренувати навички проведення дослідження за темою магістерських робіт та напрацьовувати навички презентації та оформлення отриманих наукових результатів, готовності взяти на себе відповідальність за результати власного аналізу ситуації.

Ведучи мову про подальші шляхи оптимізації та розвитку застосування кейс-методу при викладанні дисципліни «Проблеми господарського права», доцільне більш широке застосування відео-формату та проведення наукового дослідження в межах виконання кейсу за завданням суб'єктів господарювання чи органів державного управління (на засадах безоплатності).

ПІДСЕКЦІЯ 3
ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ
ОСВІТИ.
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ МІЖНАРОДНОГО НАУКОВОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА У ГАЛУЗІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА ЮРИСТІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

К.О. Калаченкова

В умовах конкуренції та неухильно зростаючого безробіття серед населення нашої країни особливої актуальності набуває гостра необхідність отримання практичних навичок роботи студентами-юристами. Практична підготовка студентів є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття ступеня освіти.

Не маючи стажу роботи і досвіду, вчорашньому студентові досить важко, а іноді просто нереально, влаштуватися на роботу. Можливість отримати перші практичні навички юридичної професії студенти мають під час проходження практики. Занурення у конкретну професійну реальність стає неоцінним досвідом на шляху здобуття вищої юридичної освіти.

Однак проблема професійної підготовки майбутніх юристів виявляється у диспропорції між теоретичною та практичною базами на користь першої, в той час, як все більше цінуються саме практичні навички, і все складнішою стає адаптація випускника-юриста до практичної роботи.

Одним із засобів для розв'язання вказаних суперечностей є застосування зарубіжного досвіду у даній сфері.

Метою даного дослідження є аналіз зарубіжного досвіду щодо підготовки юристів та сучасного стану процесу підготовки юристів в Україні.

На сьогодні в Україні підготовкою фахівців-юристів займаються університети, інститути, технікуми та коледжі. Але низький ступінь співробітництва між закладами професійної юридичної освіти та підприємствами (установами організаціями) не дає можливості для становлення високоякісного й практичного аспекту освіти. Це призводить до однієї з постійних проблем для випускників ВНЗ

– недостатність здобутих практичних навичок, коли роботодавцям необхідно проводити навчання співробітників вже на робочому місці, втрачаючи не тільки час, а й кошти, що приводить до своєрідного парадоксу – підприємство ставить вимогу (в більшості випадків) мати обов'язковий досвід роботи в сфері права при прийомі на нове місце праці в той час, як випускник ВНЗ не може здобути цього досвіду, оскільки не може знайти роботу з цієї ж причини. Це все збільшує рівень безробіття серед молоді, яка досягла хороших результатів у навчанні, здобула дипломи про вищу освіту, але не може працевлаштуватися через брак практичних навичок.

Вітчизняні реалії процесу підготовки фахівців юристів часто показують, що теоретична підготовка кадрів в Україні в більшості проводиться належним чином та в достатньому обсязі охоплює різноманітні необхідні дисципліни та навчальні предмети, але практична підготовка здійснюється не в достатньому обсязі. Під час проходження практики (приблизно 2 / 1 місяця відповідно за весь період навчання СО «Бакалавр» (4 р.) / «Магістр» (1,5 р.)) значна кількість підприємств не хоче витратити свій час для влаштування на практику студентів (однією з причин є невеликий термін, за який не встигнуть опанувати всі особливості роботи), або ж використовує їхню практику невідповідально, що пізніше негативно позначається на практичній підготовці цих студентів. Крім того, за відведений

У ФРН система професійної підготовки юристів передбачає формування юристів-практиків. Для цього студенти навчаються праву у два етапи: після першого (теоретичного) складається іспит для перевірки знань з найважливіших фахових дисциплін, і особі присвоюється кваліфікація «кандидат юриспруденції»; після другого (практичного) – в екзаменаційному відомстві відповідної землі складається іспит, на якому демонструються набуті за час практики знання та навички, і за результатами якого випускник отримує можливість претендувати на зайняття посади судді. Після такого іспиту молодий фахівець у галузі права може обирати роботу прокурором, нотаріусом, адвокатом тощо.

При цьому термін навчання в університеті становить, як правило, чотири роки. Підготовка включає обов'язкові дисципліни (цивільне право, кримінальне право, публічне право, процес і ін.) і дисципліни за вибором залежно від спеціалізації. Програма навчання передбачає проходження практики в судових розглядах, в управлінні і при юридичному консультуванні, засвоєння основних навичок, таких як уміння вести переговори, правильно будувати мову, проводити погоджувальні процедури, медіацію, техніку допиту і навички спілкування.

Порядок проходження практики встановлюється законодавством земель. Протягом двох років всі студенти-юристи ФРН проходять підготовче навчання в суді у цивільних справах, в прокуратурі або в суді у кримінальних справах, в якому-небудь владному органі (виконавчої влади), у адвоката, а також в одній або більше організації, де гарантовано належне навчання. При цьому тривалість практичної підготовки в зазначених організаціях не повинна бути менше трьох місяців, а у адвоката - менше дев'яти місяців.

У Великобританії вища юридична освіта є двоступеневою: трьохлітнє університетське навчання і однорічне або дворічне практичне стажування (LPC) з метою здобуття статусу адвоката (соліситора або барристера). Університетське навчання складається з вивчення низки обов'язкових юридичних дисциплін (конституційне право, право власності, контрактне право, трудове право, деліктне право, кримінальне право і деякі інші), включає дисципліни за вибором студентів із метою поглиблення вивчення матеріалу за спеціалізацією. За підсумками навчання в університеті здаються іспити відповідно до стандартів, визначених асоціацією юристів Великобританії. Навчання в університеті має практичний характер. Студенти зорієнтовані на майбутню роботу в певних фірмах. Крім того, після

отримання дипломів в обох випадках (соліситор та барристер) повинні пройти практику в юридичній фірмі (training contract/pupilage).

Отже, звідси можна зробити висновок, що на сьогодні в Україні юридична освіта знаходиться на досить високому рівні, особливо зі сторони теоретичного навчання, проте існують деякі проблеми щодо практичної підготовки потенційних юристів, спричинені насамперед, по-перше, специфікою організації системи юридичної освіти, особливостей визнання їхньої професійної «придатності» до практичної роботи, по-друге, низьким рівнем взаємодії навчальних закладів та підприємств. Тому важливим залишається питання збільшення строків проходження практики або введення двоступеневої підготовки юристів та ефективної співпраці між ВНЗ та підприємствами (установами, організаціями), оскільки обидві сторони зацікавлені в якісній підготовці фахівців – ВНЗ прагнуть забезпечити свою престижність та якість освіти, а підприємці хочуть залучати до праці висококваліфікованих кадрів.

ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

О.А. Мілієнко

Актуальність теми зумовлена тим, що Україна швидко розвивається, змінюється та інтегрує найкращі світові стандарти в своє законодавство, при цьому як раз освіта є стратегічним ресурсом поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення авторитету і конкурентоспроможності держави на міжнародній арені. Крім того освіта є визначальним чинником політичної, соціально-економічної, культурної та наукової життєдіяльності суспільства. В умовах становлення в Україні громадянського суспільства, правової держави, демократичної політичної системи юридична освіта має стати найважливішим чинником гуманізації суспільно-економічних відносин, формування нових життєвих орієнтирів особистості. Передумовою створення розвинутого громадянського суспільства є підготовка освічених, високоморальних, висококваліфікованих практикуючих юристів, які мають глибоке почуття відповідальності за долю країни, її соціально-економічне процвітання.

Освіта сьогодні є найкращою інвестицією в майбутнє нашої країни. Саме обізнана, юридично грамотна молодь зможе будувати нашу країну у найкращих традиціях правових держав. Завдяки якісній юридичній освіті, в майбутньому ми отримаємо гарних спеціалістів в судовій, виконавчій, законодавчій владі, в приватному бізнесі, якісно кращих суддів, прокурорів, нотаріусів, адвокатів, юрист-консультів, правоохоронців і правозахисників. А саме на представниках цих благородних професій і базується справедливість і законність функціонування суспільного життя, а як наслідок його процвітання.

Отже, якісна юридична освіта – це одна з найважливіших запорок успіху при побудові правової держави в Україні. Глобалізація, зміна технологій, перехід до постіндустріального, інформаційного суспільства, утвердження пріоритетів сталого розвитку, інші властиві сучасній цивілізації риси зумовлюють розвиток людини як головну мету, ключовий показник і основний важіль сучасного прогресу, потребу в радикальній модернізації галузі, ставлять перед державою, суспільством завдання забезпечити пріоритетність розвитку освіти і науки, першочерговість розв'язання їх нагальних проблем.

Актуальним завданням є забезпечення доступності здобуття якісної освіти, при цьому критичним залишається стан фінансування юридичної освіти і науки, недостатнім є рівень оплати праці працівників освіти і науки. Як засвідчує аналіз